

Zierikzeese kajak op de valreep toch niet in historisch jeugdboek

• Schrijver Rob Ruggenberg heeft eeuwenoud bezit Maritiem Museum moeten laten vervallen

ZIERIKZEE De Zierikzeese eskimokajak, te vinden op de zolder van het Maritiem Museum aan de Mol, gaat toch geen rol spelen in de nieuwe historische jeugdroman van schrijver en journalist Rob Ruggenberg. „Helaas is de kajak gesneuveld in de uiteindelijke versie van mijn boek”, laat Ruggenberg weten uit Groenland, waar hij de laatste hand legt aan zijn avonturenboek, dat als titel Ijsbaar heeft gekregen en in november verschijnt.

Ruggenberg (1946), woonachtig te Best, is een gevestigd auteur van historische jeugdboeken. Zijn voorgaande jeugdroman Manhattan, over de Nederlandse oorlog tegen de indianen in wat nu Manhattan in New York heet, werd in 2009 gepubliceerd bij Querido. Hij heeft het destijds, tijdens een toernee, ook in Zierikzee gepresenteerd, aan brugklassers van de Willibrordusschool en Pontes Pieter Zeemanschool. Andere jeugdromans van hem zijn Het verraad van Waterdunen (over de Tachtigjarige Oorlog en Slavenhaler (over de Nederlandse slavenhandel).

In Ijsbaar zou de Groenlandse kajak uit het Maritiem Museum een rol krijgen, vertelde hij WereldRegio. Ruggenberg was daartoe al eens in het museum geweest en onder de indruk geraakt van de kajak. „Het is een bijzonder exemplaar, ook al vanwege de 17de eeuwse harpoen-werphouten,

die als amuletten in de romp verstopt zaten.”

Het Zierikzeese eenpersoonsvaartuigje is ronduit uniek, omdat het één van de oudste kajaks ter wereld is. Hij is al zo'n driehonderd jaar oud, en vermoedelijk door een Zierikzeese walvisvaarder op terugreis als souvenir meegenomen naar Zeeland. Zulke historische feiten komen van pas in de boeken van Ruggenberg, die het liefst historische verhalen schrijft, omdat hij van geschiedenis houdt. „Geschiedenis is niet saai, zolang je maar over mensen schrijft, in plaats van ovre jaartallen of gebeurtenissen.”

Hij was dan ook „ernstig van plan” om de kajak in 'Ijsbaar' te laten figureren. Deze roman, die volgens zijn voorspelling „razendspannend” wordt, gaat over het waargebeurde verhaal van twee Inuit, die in 1624 door Nederlandse ontdekkingsrei-

zigers worden ontvoerd uit het ijzige Groenland. Eén van de twee, een oude man, sterft bij aankomst in Nederland, in Schiedam. De ander, een jongen, valt in handen van gewetenloze dokters en kermisbazen. „Hij gaat door een hel, totdat hij weer wordt teruggebracht naar Groenland.”

Elk jaar woonden indertijd tientallen Nederlandse walvisvaarders in de zomer op Jan Mayen, een klein vulkaaneiland in de Noordelijk IJszee.

Rob Ruggenberg

Het was een eenzaam en ellendig oord, boomloos en snerpnd koud. Hongerige, woeste ijsberen zwierven er rond. In september gingen de mannen, die er traan uit walvispek kookten, naar huis.

Zelf heeft Rob Ruggenberg Groenland verschillende malen bezocht om er materiaal te verzamelen. De afgelopen dagen was hij er weer. „Niet alleen om het verhaal af te maken”, licht hij

toe, „maar ook om nog wat aanvullend onderzoek te doen. Ook praat ik er met enkele wetenschappers en natuurlij met Inuit-kinderen, en ik ervaar ho het is om helemaal alleen op een ijs schots in de Noordelijke IJszee ron te drijven.”

Desgevraagd liet hij vandaar weten dat de Zierikzeese kajak is vervallen. „Het avontuur in Zierikzee zit er niet mee in. Ik zit nu al ver over de driehonderd bladzijden, en dat is veel voor een jeugdboek. Het Nederlandse deel van het verhaal speelt zich nu af in Schiedam, Delft, Den Haag, Amsterdam, Katwijk en Scheveningen.” Tegen de tijd dat 'Ijsbaar' uitkomt, zal er ook een website aan worden gewijd, compleet met alle achtergronden, feiten en illustraties.

Zierikzee is niet de enige link met Zeeland voor Ruggenberg. Schrijver doet hij vooral op Walcheren, waar hij dichtbij zee een stekje heeft. „Zodra ik het strand kan oplopen en de wind door m'n haren kan laten waaien. Ik schrijf veel in Zeeland, eigenlijk kan ik alléén maar in Zeeland schrijven. Ruggenberg was na de middelbare school zes jaar radiotelegrafist bij de Koninklijke Marine, en woonde in Israël en Zuid-Afrika. Bij terugkeer in 1969 ging hij als journalist werken eerst bij het Dorchts Dagblad, later voor Trouw, de Brabant Pers en het Brabant Dagblad. •